

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 grudnia 2020 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) na skutek zawiadomienia Pana W. W., odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego E. J., polegającego na złożeniu w dniu 4 listopada 2019 r. wniosku o zasądzenie kosztów procesu na rzecz jej mocodawcy – (...) Spółdzielni Pracy (...) z siedzibą (...) od powoda - Pana W. W. (sygn. akt RD 187/20).

Dnia 25 stycznia 2021 r. Pan W. W. złożył zażalenie na postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia 28 grudnia 2020 r., wskazując, iż w Jego ocenie radca prawny E. J. złamała zasady etyki, zarzucając jej nieuprawnione wystąpienie o zasądzenie kosztów procesu oraz złożenie zażalenia na postanowienie referendarza sądowego w przedmiocie oddalenia wniosku z dnia 4 listopada 2019 r. o zasądzenie kosztów procesu.

Na posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...), w dniu 2 marca 2021 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych radca prawny A. G. wniósł o utrzymanie w mocy postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania z uwagi na brak jakichkolwiek cech bezprawności. Skarżący, zawiadomiony prawidłowo, nie stawiał się.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

W postępowaniu sądowym z powództwa skarżącego, prowadzonym przed Sądem Rejonowym (...), radca prawny E. J. reprezentowała pozwaną spółkę (...) z siedzibą (...). W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 30 sierpnia 2019 r., w postępowaniu upominawczym, zaskarżyła nakaz zapłaty z dnia 8 lipca 2019 r. (k.28), wydany na skutek pozwu wniesionego przez skarżącego w dniu 20 maja 2020 r. w sprawie o sygn. akt. I Nc (...). Z treści sprzeciwu wynika, iż wymagalność roszczenia skarżącego wobec pozwanej zapadała w dniu 10 lipca 2019 r. Na skutek złożonego sprzeciwu Sąd Rejonowy (...) w dniu 25.09.2019 r. uchylił nakaz zapłaty z dnia 08 lipca 2019 r. i umorzył postępowanie, w związku z cofnięciem przez skarżącego w dniu 9 lipca 2019 r. powództwa wraz ze zrzeczeniem się roszczenia (k. 38). Radca prawny E. J., działając w imieniu i na rzecz pozwanej pismem z dnia 4 listopada 2019 r, na podstawie art. 203 § 3 k.p.c. wniosła o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k.39), który to wniosek Sąd Rejonowy (...), postanowieniem z dnia 7 listopada 2019 r. oddalił, wskazując iż postępowanie zostało umorzone na skutek cofnięcia pozwu przez powoda, w następstwie spełnienia dochodzonego świadczenia w dniu 8 lipca 2019 r., tj po wniesieniu pozwu w dniu 20 maja 2019r., w związku z czym powód winien być traktowany jako strona wygrywająca i nie może być obciążony kosztami procesu poniesionymi przez stronę pozwaną, którą należy traktować jako stronę przegrywającą, zgodnie z art. 98 k.p.c. (k. 40). Radca prawny E. J. w imieniu pozwanej, w dniu 26 listopada 2019 r. wniosła skargę na postanowienie referendarza sądowego w zakresie nie zasadzenia kosztów postępowania w tym kosztów sądowych oraz kosztów zastępstwa prawnego (k.41), zarzucając nieprawidłowe zastosowanie art. 98 k.p.c., polegające na błędnym uznaniu iż pozwana sprawę przegrała, gdyż zapłata roszczenia nastąpiła w dniu 8 lipca 2019 r., tj. 2 dni przed wymagalnością roszczenia, natomiast wytoczenie powództwa było niezasadne.

Radca prawny A. G. w ramach powierzonej funkcji Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, na podstawie i w oparciu o przepisy obowiązującego prawa, wobec braku znamion przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego E. J., na podstawie art. 17 § 1 pkt. 2 ustawy z dnia z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz. U. z 2020, poz. 30 z późn. zm.) w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r., poz. 75) odmówił wszczęcia dochodzenia.

W oparciu o ustalony stan faktyczny, po przeanalizowaniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Sąd w toku postępowania odniósł się do okoliczności wskazanych przez skarżącego w zażaleniu z dnia 25 stycznia 2021 r., tj uznania iż poprzez złożenie wniosku o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego na rzecz mocodawcy radca prawny E. J. w sprawie prowadzonej przed Sąd Rejonowy (...) o sygn. akt. I Nc (...), dopuściła się przewinienia dyscyplinarnego, gdyż na skutek zażalenia na postanowienie o oddaleniu wniosku o koszty procesu,

podjęła „(...)świadomą i ewidentną próbę dokuczenia stronie przeciwnej? (...)” a także w ocenie skarżącego Pani radca prawny E. J. „(...)powinna wiedzieć, że zgodnie z prawem koszty te się jej klientowi nie należą, a potem pomimo postanowienia sądu, który wytłumaczył pani J. dlaczego te koszty się nie należą to i tak pani J. świadomie, celowo i z premedytacją zaskarżyła to postanowienie (...)”.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...), Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...), prawidłowo ocenił stan sprawy na podstawie przedstawionych przez radcę prawnego E. J., dokumentów uznając iż w okolicznościach zebranego w sprawie materiału dowodowego nie doszło do popełnienia deliktu dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...), podziela stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, iż w okolicznościach przedmiotowej sprawy nie doszło do popełnienia deliktu dyscyplinarnego, żaden z zarzutów wskazanych w skardze nie znalazł potwierdzenia w przedłożonych dokumentach.

W pozostałym zakresie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Izbie Radców Prawnych (...) nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia. Zgodnie bowiem z art. 203 § 3 k.p.c. w razie cofnięcia pozwu poza rozprawą przewodniczący odwołuje wyznaczoną rozprawę i o cofnięciu zawiadamia pozwanego, który **może w terminie dwutygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów**. Gdy skuteczność cofnięcia pozwu zależy od zgody pozwanego, niezłożenie przez niego oświadczenia w tym przedmiocie w powyższym terminie uważa się za wyrażenie zgody. W ocenie Sądu niewątpliwie do dnia wymagalności roszczenia powoda tj w dniu 10 lipca 2019 r. powództwo było przedwczesne, a nakaz zapłaty został uchylony na skutek cofnięcia powództwa a nie wyłącznie w związku z zapłatą roszczenia. Radca prawny E. J., zgodnie z art. 8 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, świadcząc klientowi pomoc prawną, postępując lojalnie i kieruje się dobrem klienta w celu ochrony jego praw, który nie dał podstaw do wytoczenia powództwa, w związku z czym radca prawny E. J. działała w interesie swojego mocodawcy jako klienta, w granicach prawa. Taką bowiem możliwość, daje przepis art. 203 §3 k.p.c.

Zważywszy zatem na powyższe Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Izbie Radców Prawnych (...), po dokonaniu wszechstronnej analizy okoliczności faktycznych i prawnych niniejszej sprawy, uznał, że wydane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie czynności radcy prawnego E. J. polegających na wystosowaniu 4 listopada 2019 r. wniosku o zasądzenie na rzecz jej mocodawcy – (...) Spółdzielni Pracy (...) z siedzibą (...) od Pana W. W. jako powoda kosztów procesu, w pełni odpowiada prawu.

W tym stanie rzeczy, wobec braku podstaw do uwzględnienia zarzutów zawartych w zażaleniu skarżącego – Pana W. W., w pełni uzasadnionym jest utrzymanie w mocy w całości zaskarżonego postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 28 grudnia 2020r. Sygn. akt: R.D. 187/19 (k. 45), na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (tekst jednolity Dz.U. z 2020 roku, poz. 75) w zw. z art. 437 § 1 i art. 465 § 1 i 2 k.p.k.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (tekst jednolity Dz.U. z 2020 roku, poz. 75) w zw. z § 1 ust. 1 Uchwały nr 330/2015 Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) z dnia 16 czerwca 2015 r. sprawie ustalenia wysokości wynagrodzenia ryczałtowego dla członków Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...), zgodnie z którym zryczałtowanymi kosztami w wysokości 1.000,00 zł (słownie: tysiąc złotych), postępowania dyscyplinarnego w niniejszym postępowaniu odwoławczym, obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych (...).

Pouczenie:

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne, bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...), w niniejszej sprawie działał jako organ II instancji i dlatego stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ oraz stosownie do treści art. 70² ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2020, poz. 75), od niniejszego postanowienia nie przysługuje żaden środek odwoławczy.